

Intro

De multiculturele samenleving heeft de laatste jaren zwaar onder vuur gelegen.

willen wij (Werkgroep Interculturalisatie van Groenlinks Utrecht) met dit manifest een andere benadering van de multiculturele samenleving in Nederland introduceren

Hier vloeien een viertal vragen uit voort, die veel meer pragmatisch van aard zijn dan ideologisch. De discussie over de multiculturele samenleving is te lang op voornamelijk ideologische gronden gevoerd. Daar willen wij van af. Met deze vragen kiezen wij voor een meer pragmatische insteek.

- Wat is de identiteit van burgers in de samenleving?
- In welke verhouding staan tolerantie, integratie en acceptatie tot elkaar?
- Wat is de betekenis vandaag de dag nog van gelijkheid van kansen en solidariteit?
- Participatiegraad/deelname van burgers in de buurt/wijk?

Identiteit

De volledige maakbaarheid van de samenleving is al lang een illusie gebleken. Rechts heeft die illusie weer leven ingeblazen door te opteren voor een beleid van gedwongen assimilatie.

Wat wij hiermee bedoelen te zeggen is dat voorkomen moet worden dat persoonlijke problemen teruggebracht worden tot problemen van een hele groep.(...) Wij kunnen dit onderscheid maken door het afschaffen van collectieve identiteiten.

Mensen brengen een set aan dynamische waarden en normen mee die van persoon tot persoon verschilt. (...) De vraag die wij ons ook stellen, hoe wij als samenleving kunnen profiteren van de variatie aan verschillende culturen in ons land.

Integratie, acceptatie en tolerantie... "lets's not make cows from horses"

Centraal hierbinnen is de vraag wat integratie eigenlijk betekent. Betekent integratie dat elke nieuwkomer volledig moet opgaan in de Nederlandse cultuur en dan pas is omgevormd tot nieuw burger van een nieuw land? Wij vinden een dergelijke assimilatie niet mogelijk en ook niet wenselijk. Wij geloven in een hernieuwd concept van integratie, namelijk integratie die van twee kanten komt

Door dit "tweerichtingsverkeer" (zijn) nieuwkomers (...) kunnen zij veel meer invloed uitoefenen op de verbetering van hun woon- en leefomstandigheden. Terwijl de bewoners van het nieuwe land ook leren om te gaan met de verschillen van deze nieuwe groep en deze ook leren accepteren. Acceptatie van de nieuwkomer is net zo belangrijk voor de autochtonen, als het leren van Nederlandse regels en afspraken voor de nieuwkomer.

De grenzen binnen de Nederlandse staat zijn duidelijk gedefinieerd. (...) De rechten en plichten zijn voor eenieder in Nederland gelijk.

Wij streven er dan ook niet naar om nieuwkomers om te vormen tot iets wat zij niet zullen worden, net zomin als wij dat van gevestigde Nederlanders vragen. "Wij willen toch geen koeien van paarden maken?"

Gelijkheid van kansen, solidariteit en participatie

Iedereen in Nederland moet in principe de kans krijgen zich te ontwikkelen tot een volwaardig burger in de samenleving. Mensen ontwikkelen zich door te leren, te emanciperen, te participeren en te communiceren. Mensen hebben daarin hun eigen verantwoordelijkheid, zoeken hun eigen mogelijkheden en grenzen op en kunnen daarin door hun omgeving worden gestimuleerd: familie, vrienden, de buurt, welzijnsinstellingen, zelforganisaties, etc.

Om het potentieel in Nederland echt in alle opzichten te ontwikkelen zou niemand moeten worden uitgesloten van onderwijs en arbeidsmogelijkheden. Onderwijs is niet altijd toegankelijk, banen liggen niet voor het oprapen, dus stimulerende overheidsregelingen moeten dan worden geboden.

De buurt, een kruispunt

De meeste aspecten die we tot dusver hebben genoemd spelen momenteel een rol in elke laag van de samenleving. Scholen of bedrijven; universiteiten of stadswijken. Niettemin pleiten wij voor de buurt als

brandpunt van onze actie als politieke partij.

De keus is nu in onze handen. We kunnen ervoor kiezen om te draaien en in stilte te vloeken, of we kunnen ervoor kiezen onze burens te ontmoeten. Een multiculturele samenleving, een pluriforme samenleving, een progressieve samenleving...is dat in wezen. Jouw keuze in jouw buurt.

Slotopmerkingen

Wij stellen ons nu de vraag: zijn de kernwaarden van GroenLinks ouderwets in deze nieuwe realiteit? Het antwoord luidt: nee, helemaal niet. Wij zijn nog steeds ervan overtuigd dat integratie in plaats van assimilatie, solidariteit en participatie in plaats van individualisme en hiërarchiën ons verder helpt. Ons verder helpt in het vormen van een gelijkwaardige samenleving. Het is een erg utopisch streven, maar wij durven te stellen dat het al begint in de buurt.

Cultuurverrijking moet meer zichtbaar worden gemaakt door de bijdrage van etnische ondernemers aan de economie, door de noodzaak van arbeidspotentieel, door de veranderende architectuur in het stadsbeeld, door brede cultuuruitingen, e.d. Dan wordt duidelijk dat het algemeen belang voor de samenleving op diverse culturen is gebaseerd. We moeten erkennen dat die andere culturen ons waardevolle zaken hebben gebracht, onze blik hebben verruimd.